

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΦΟΥΡΝΩΝ
ΑΡ. 704

Λουδ. Γερρομήτσου
Τό σπήλαιον Φούρνων Χαλκιοπούλων 'Ακαρνανίας εὑρίσκεται εἰς ὑψόμετρον 1200 μ., περίπου, ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ νοτίου Ἰαβρόβου, τοῦ καλομένου Κανάλα ὑπὸ τῶν ἐντοπίων.

Διὰ τὴν εὑρεσιν τοῦ ἀνωτέρω σπηλαίου χαρακτηριστικὰ σημεῖα προσανατολισμοῦ εἶναι ἓνα μικρὸν σπήλαιον ἐπὶ τοῦ ἀσβεστολιθινοῦ βράχου περί τὰ 50 μ. βορρῶς τῆς εἰσόδου του, τὸ ὁποῖον εἶναι ὁρατὸν ἐκ μεγάλης ἀποστάσεως καὶ περί τὰ 70 μ. ΒΑ τοῦ σπηλαίου αὐτοῦ μέγας καμπύλος γκρεμὸς.

Εἰς τὸ μέσον τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερομένου γκρεμοῦ εὑρίσκεται τὸ στόμιον τοῦ σπηλαίου.

Περί τὰ 600 μ. κάτωθεν τοῦ στομίου τοῦ σπηλαίου εἶναι ἡ τοποθεσία "πηγάδι", ὅπου ἡ στάνη Γιαννακοπούλου.

Πρῶτη ἀναγνώρισις τοῦ ἀνωτέρω σπηλαίου ἔγινε ἀπὸ τὸν 'Αποσ. Γιαννακοπούλου, τῆ προτροπῇ τῶν κατοίκων Χαλκιοπούλων Γ. καὶ Ν. Μήτσου, ἐπειδὴ ὁ ἀνωτέρω ἔτυχε νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐρευναντῶν σπηλαίων 'Αγ. 'Ανδρέου καὶ 'Ομορφῆς σπηλιᾶς, πρὸ ὀλίγου καιροῦ μέ μίαν ὁμάδα τῆς Ε.Σ.Ε.

ΠΡΟΣΠΕΛΑΣΙΣ

Διὰ τὴν προσπέλασιν τοῦ σπηλαίου ἕως τὸ χωρίον Χαλκιοπούλων εἰς ὑψόμετρον 850 μ. φθάνει αὐτοκίνητον κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας εἴτε ἐξ 'Αμφιλοχίας εἴτε ἐξ 'Αγρινίου, διανύον τὴν ἀπόστασιν τῶν 60 χλμ. εἰς 4 ἡρας, λόγῳ τῆς κατῆς καταστάσεως τῆς ὁδοῦ.

'Απὸ τὸ χωρίον Χαλκιοπούλων ἕως τὸ σπήλαιον ὑπάρχει καλὸς ἡμιονικὸς δρόμος 2 1/2 ἡρῶν.

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ

Τὸ στόμιον τοῦ σπηλαίου ἔχει πλάτος 1,5 μ. καὶ ὕψος 0,7 καὶ εἶναι ἡμιονικὸς δρόμος ἀποστάσεως, διότι καλύπτεται ἀπὸ μικροὺς θάμνους.

'Απὸ αὐτὸ προχωροῦμεν πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν κατωφερικὰ ἐπὶ δαπέδου ὀμαλοῦ μέχρι 6 μ. μέ ὕψος ὀροφῆς 0,8-0,6 μ. στὴν ἀρχή, τὸ ὁποῖον ὕψος ἀυξάνεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον μέχρι 6 μ.

'Απὸ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἀρχίζει ὁ διάκοσμος τοῦ σπηλαίου μεσταλακτικῆς, πού στὴν ἀρχή ἀποτελεῖται ἀπὸ τεφρὰν μαλακὴν ὕλην, ἢ ὅπλα ἔσθθεν εἶναι λευκὴ καὶ συμπαγῆ καὶ κατόπιν ἀπόλευκὴν ὕλην μέ μαστοειδεῖς μορφὰς μήκους μέχρι 0,5 μ.

20μ. ἀπὸ τὴν εἰσοδὸν ὑπάρχει ἀριστερὰ χαρακτηριστικὸς σταλαγ-

μίτης, σχήματος κεφαλαίου γάμα ύψους $2 \frac{1}{2}$ μ., ένωμένος μόνον με τό μικρόν του σκέλος μετά του τοίχου. Δεξιά υπάρχει κοκινό-χρῶμος σταλαγμιτική ύλη επί του τοιχωμάτος, ή οποία λάμπει ζω-ηρά όταν φωτίζεται με τό φῶς τῶν ηλεκτρικῶν φαναριῶν.

Μετά 7 μ. ἀκόμη υπάρχουν ἀρκετοί ὀγκόλιθοι πεσμένοι, ἀνωθεν τῶν ὀπῶν παραμένει ἀνοιγμα, σάν παράθυρον εἰς ὕψος 4 μ., ἀπό τό ὀπῶν ἀρχίζουσι δύο διαδρομοί.

Ὁ ἀριστερός διάδρομος εἶναι ὀλίγον ἀνηφορικός καί παρουσιάζει κατά μήκος τῶν 25 μέτρων του τρεῖς διαδοχικούς θόλους ἐπί τῆς ὀροφῆς του γεμάτους ἀπό κατάλευκος σταλακτίτας καί δάπεδον με σταλαγμίτας διαφόρων σχημάτων. Εἰς τό μέρος αὐτό γίνεται καί ἀφθονος σταγονοροή.

Ὁ διάδρομος καταλήγει εἰς θάλαμον, πρὸ τοῦ ὀποῦ ὑπάρχει μικρόν βάραθρον καί ἕνας πλαγιασμένος σταλαγμίτης, πού μοιάζει σάν δένδρον, τοῦ ὀποῦ ἔχουν κοπή οἱ κλάδοι.

Ὁ δεξιός διάδρομος εἶναι κατωφερικός καί στολισμένος καί αὐτός με σταλαγμιτικήν ὕλην, πού παρουσιάζει ἀκίδας. Οὗτος συνεχίζει εἰς μικράν γαλαρίαν, ή οποία εἰς τό ἀριστερόν της μέρος ἔχει καστανήν σταλαγμιτικήν ὕλην με κυματοειδή ἐπιφάνειαν, ἐνθυμίζουσαν τὰς ἀλλεπαλλήλους στέγας τῶν Ἰαπωνικῶν οἰκιῶν.

Ἐπί τῶν κειλιμένων τοιχωμάτων τῆς ἀνωτέρω γαλαρίας ὑπάρχουν καί μερικοί λευκοί καί λεῖοι σταλαγμίται ὕψους μέχρι 0,5 μ., πού μοιάζουν σάν ὕβριοι νάνοι με ἐσταυρωμένας πρὸ αὐτῶν τὰς χεῖρας.

60 μ. ἀπό τῆς εἰσόδου δεξιά μας ὑπάρχει στενός κατηφορικός ὀρετός ὀρατοῦ μήκους 4 μ.

Εἰς 70 μ. ἀνωτέρω μας ὑπάρχουν χαλκόχροοι σταλακτίται μήκους 4 μ., ὀμοιάζοντες πρὸς ὑπερμεγέθεις ὀκτάποδας, οἱ ὀποῖοι ὅταν τυθς κτυπῶμεν ἀποδίδουν μελωδικόν ἤχον.

Ἀπό ἐδῶ συνεχίζει ἀνηφορικός διάδρομος με διεύθυνσιν πρὸς τὰ ἀριστερά μας ὡς εἰσερχόμεθα καί κλίσιν τοῦ δαπέδου του 70° περίπου, διακοσμημένος με ἀφθόνους λευκοῦς σταλακτίτας καί σταλαγμίτας.

Ἡ εἴσοδος τοῦ τελευταίου διαδρόμου εἶναι στενή καί ὁ διάδρομος προσιτός μέχρι $2 \frac{1}{2}$ μ. ἀνευ βοηθητικῶν μέσων.

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Τό σπηλαιον Φοῦρνων Χαλκιοπούλων δεόν νά θεωρηται ὡς τουριστικόν ἀφ' ἑνός λόγῳ τοῦ ποικιλομόρφου ἐσωτερικοῦ του διακόσμου καί ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τῆς θέσεώς του.

Ἐπάρχουν ἐντός αὐτοῦ ἕξ εἰδῶν σταλακτίται: λευκοί, πορώδεις ἀπό σπηλαιόγαλα, λευκοί λεῖοι ἀπό κρυσταλλικήν ὕλην, φαιομακαρονοειδεῖς, χαλκόχροοι με φαϊάς ἀκίδας καί ἀνάμικτοι

ἀπὸ λευκὴν καὶ φαϊὰν ὕλην.

Κανεὶς δὲν γνωρίζει τί δύναται νὰ εὐρεθῆ ἐν τῷ σπηλαίῳ αὐτῷ μετὰ πλήρη ἐξερεύνησιν καὶ τοῦ τελευταίου δυσπροσέβου τμήματος του.

Διὰ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ Ἀμφιλοχίας-Χαλκιόπουλων θὰ δύναται ὁ ἐπισκέπτης ἐντὸς ὀλίγου χρόνου νὰ ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ ἐλατοφύτου τοπλοῦ τοῦ σπηλαίου, διερχόμενος ἀπὸ τὴν κατάφυτον καὶ μὲ ἄφθονα ῥέοντα νερά κοιλάδα τοῦ Ἰνάχου.

Ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ σπηλαίου ὁ ὀπτικὸς ὄριζων εἶναι ἀνοικτός πρὸς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον καὶ τὴν ἐπαρχίαν Βάλτου. Ἐπίσης εἶναι ἀνοικτός πρὸς τὴν ἐπαρχίαν Τριχωνίδος καὶ Σηρομέρου.

La GROTTE DE FOURNI

NO 704

RESUME

L.Géromitsos

La grotte de Fourni s'ouvre près de la crête du mont Gabrobo méridional, à 1200 m. d'altitude.

Elle a une longueur de 70 m.

Le plafond et le plancher de la grotte sont couverts de stalactites et stalagmites d'une grande variété.

